DESCULȚ PRIN TRANSILVANIA

Motto:

"Iubiți-vă Țara şi Neamul, că dacă nu,
vă bate Dumnezău!"
AVRAM IANCU

Mi-e destul să-ți rostesc numele-
T R A N S I L V A N I E !
Numele tău
despletit ca o mireasmă
sălbatică,
rămasă aici
de la facerea lumii
dintâi.
De Aerul acesta
nu mă mai satur,
zeiască inspirație
ce eşti!
Numai desculț
se poate trece
prin iarba somnului tău,
să nu se tulbure
voievozii cei neadormiți
din lacrima pietrelor.
Numai desculț
se poate trece
prin apele Cerului
înstelat
de durerile lor!
Urmele paşilor mei
de copil-
aceste poeme
***din umbra flăcării*,**
neterminate...

Cuvânt despre TRANSILVANIA

TRANSILVANIE-

nume de fată frumoasă,
mireasă râvnită
de prinți şi-mpărați mincinoşi,
buzele tale-nsetate
murmură-ntr-una
povestea abia povestită
a acestui pământ.
Transilvanie-
altar pârjolit de plânsul
neplâns
al strămoşilor mei,
clopot de lacrimă înfiorat
în văzul luminii,
mă-nchin Ție
sărutându-ți pragul de Jos
şi de Sus
cu singura mea rugăciune
pe care o ştiu pe de rost
de copil rătăcit
prin pădurile lumii...
Transilvanie-
Dorul cel mai sublim
care înseamnă-
A C A S Ă,
Țară în țara strămoşilor mei-
libertate citită în sângele
acestui Poem.

Eu n-am plecat...

Eu n-am plecat din Munți cu-adevărat,
Chiar de plătesc prin alte părți chirie,
În Sohodol, pe buza unui Sat
Stă Casa părintească mărturie

Şi-adeseori spre seară când urc Dealul
Cu fruntea-nbrobonită de sudoare,
Simt cum tresaltă-n mine-ntreg Ardealul
Şi iarba geme arsă sub picioare.

Acolo sunt de drept strămoşii toți,
În subpământul sfintei Transilvanii,
Cei puşi în furci, crucificați pe roți,
Oricât de-nstrăinați au fost, sărmanii...

Albac şi Vidra, Cărpiniş, Abrud,
Cu toată Țara Moților sub pleoape,
Oricât ar viscoli prin fluier surd
De Munții ăştia voi rămâne-aproape!

Că m-au legat de ei cu jurământ
Părinții mei din lacrimă şi pâine,
Eu n-am plecat din Munți, aicea sunt,
Aici şi după moarte voi rămâne!

Nicolae Nicoară-Horia